

عنوان مقاله:

آزولا(سرخس آبی)

محل انتشار:

پنجمین کنگره ملی زیست شناسی و علوم طبیعی ایران (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علیرضا فرخ - دکتری فیزیولوژی گیاهی

فاطمه سلحشوردلیوند - دکتری مهندسی آب و کارشناسی شرکت سهامی آب منطقه ای استان گیلان

آتوسا فرخ - گروه مهندسی علوم و صنایع غذایی دانشکده مهندسی صنایع و مهندسی مکانیک گروه مهندسی صنایع واحد قزوین دانشگاه آزاد اسلامی قزوین ایران

خلاصه مقاله:

ریشه کلمه آزولا یونانی است به معنی در خشکی مردن. وجه تسمیه آن هم شاید به خاطر محل زندگی این گیاه باشد چرا که آزولا وابسته به آب است و به طور کلی مرطوب پسند. این گیاه در همزیستی با جلبکی سبز- آبی به نام آنابینا توانایی جذب ازت مولکولی هوا را پیدا می کند. فزادگاه اولیه این سرخس، آمریکای شمالی است. آزولا نوعی سرخس است با برگهای کوچک به رنگ سبز تیره تا قرمز قهوه‌ای. طول این گیاه نهایتاً به 2/5 سانتی متر میرسد. این گیاه برای اولین بار در سال 1873 میلادی شناسایی شد و تاکنون هفت گونه از این گیاه در جهان به ثبت رسیده است. آزولا در همزیستی با جلبک سبز، آبی قابلیت جذب نیتروژن هوا را به دست می‌آورد که وظیفه تامین مواد غذایی جلبک به عهده آزولا است و جلبک نیز در مقابل ازت مورد نیاز آزولا را فراهم میکند. آزولا در شرایط مناسب روزانه میتواند 2 تا 4 کیلوگرم ازت به هر هکتار مزرعه ارایه کند که معادل 10 تا 20 کیلوگرم سولفات آمونیوم است امروزه در دنیا به سرخس آزولا به چشم یک علف هرز نگرسته نمی شود، بلکه آن را یک گیاه مفید و منبع غذایی به حساب می آورند جالب است بدانید که یکی از دلایل شکست آمریکا در ویتنام کشت آزولا در مزارع برنج ویتنام بود. چون این گیاه با رشد سریع خود هم غذای مردم ویتنام را فراهم می آورد، هم غذای دام و طیور آنها را. آزولا گیاه سرشار از پروتئین بوده و بتاکاروتن آن از هویج بیشتر است

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/689050>

